भव । ग्रस्माकं सपत्नका ग्रभिमातितिच भव ग्रभिमातिरिप शत्रुः तत र्वं व्या-व्या सपत्नानां क्ता भव क्ताविशिष्टानां तेता च भव । किं च स्वे गये निति गृक्षे तागृक्षि सावधानो भव किं कुर्वन् ग्रप्रयुक्त् ग्रप्रमायन् ॥३॥

र्केवाग्रेऽम्रिधार्या र्यिं मा वा निर्मन्पूर्विचिती निकारिणीः । चत्रमंग्रे सुपर्ममस्तु तुभ्यमुपसत्ता वर्धतां तेऽम्रिनिष्टृतः ॥४॥

के अग्ने इकैवास्मास्वेव यजमानेषु रियं धनं वमधिधार्य अधिकं देकि । किं च पूर्व चिन्वित पूर्वचितः पूर्वमिग्नं चितवतोऽत रव निकारिणः नितरां यज्ञ-करणशीलाः वा वां मा निक्रन् मा नीचैः कुर्वतु मावजानित्वत्यर्थः करोतेः शिप लुते लिंड प्रथमबङ्गवचने उपम् । किं च के अग्ने चत्रं चत्रजाितः तुभ्यं तव मुयममस्तु मुखेन यत्तुं शक्यं मुयमं मुखेन वशीकर्तुं शक्यमस्तु ईषदुःमुष्ठिति [पा॰ ३.३.१६६] मुपूर्वाच्यमेः खल् । किं च ते तव उपमत्ता उपमदनकर्ता यष्टा अनिष्टृतः अनुपिक्तितः मन्वर्धताम् धनपुत्रादिभिरेधताम् स्तृञ् हिंसायां निष्ठातः ॥४॥

च्रित्रणीम् स्वायुः स७र्भस्व मित्रणीम् मित्रधेये यतस्व । सजाताना मध्यमस्या देधि राज्ञीमम् विक्व्यो दीदिक्षिक ॥५॥

के ग्रग्ने वं न्तरेण संरभस्य समारभस्य एयतो बोधः न्तरेण समारम्भय यज्ञ-मिति शेषः न्नियान्यज्ञं कार्येत्यर्थः । कीर्रशस्त्रं स्वायुः शोभनमायुः जीवनं यस्य सः यदा ग्रायुः उकारात्तो मनुष्यवाची शोभन ग्रायुमनुष्यो यज्ञमानो यस्य सः स्वायुः । किं च के ग्रग्ने मित्रेण सूर्येण सक् वर्तमानः सन् मित्रधेये यतस्य धातुं धार्यितुं योग्यं धेयं मित्रस्य यज्ञमानस्य धेयं कार्य यागलन्नणं तत्र यत्नं कुरु यज्ञमानेन यज्ञं कार्य । किं च सज्ञातानां समानज्ञन्मनां मध्यमस्याः मध्यमे तिष्ठतीनि क्विप् मध्यमस्य एधि भव सज्ञाता ग्रिप् यज्ञानो भवन्त्वत्यर्थः । किं च के ग्रिये इक् यज्ञगृक्ते दीदिक्ति दीप्यस्व दीव्यतेर्व्यत्ययेन शपः श्चः श्चाविति [पा॰ ६.१. १०.] द्वित्रम् तुज्ञादीनां दीर्घ इति [पा॰ ६.१.७.] ग्रभ्यासदीर्घः । कीर्रशस्त्वम् राज्ञां